

حرمت غیبت؛ گناهی بدتر از زنا/ 4 عامل اساسی غیبت کردن

بنابر روایات غیبت از زنا کردن بدتر است، زیرا فردی که زنا می کند سپس توبه نماید، خداوند توبه او را می پیرد و اما غیبت کننده آمرزیده نخواهد شد، تا او را صاحب غیبت آن که غیبت او را نموده اند ببخشد.

بنابر روایات غیبت از زنا کردن بدتر است، زیرا فردی که زنا می کند سپس توبه نماید، خداوند توبه او را می پیرد و اما غیبت کننده آمرزیده نخواهد شد، تا او را صاحب غیبت آن که غیبت او را نموده اند ببخشد.

به گزارش خبرگزاری مهر، هر چیزی که شنیدن آن گمراه کننده باشد و یا سبب دوری از رحمت خدا شده، میان انسان و پروردگار حجاب گردد، علت تفرقه و تشتت شود، انسجام اجتماع را از بین ببرد سازد، رشته برادری و صلح و صفا را از هم بگسلد، برای جسم و جان بشر ضرر داشته باشد و فرمان دوری از آن از جانب خدا و پیامبران و اولیاء بزرگوار صادر شده باشد گوش دادن به آن حرام است و اگر خلاف آن، عملی گردد موجب خسران خواهد گردید.

غیبت از جمله امور گمراه کننده و مضر برای فرد و جامعه است و به این معناست که انسان غیر خود را به نحوی یاد کند که اگر او بشنود بدش آید. علامه مجلسی می گوید حرمت غیبت فی الجمله اجماعی است، بلکه آن از گناهان بزرگ هلاک کننده است. شیخ انصاری (ره) در مکاسب فرموده است: حرمت غیبت ثابت است بأدله اربعه قرآن، سنت، اجماع و عقل.

از جمله آیاتی که بر حرمت غیبت دلالت دارد آیه 12 سوره مبارکه حجرات می باشد که می فرماید: و نباید غیبت کند بعضی از شما بعضی را، آیا یکی از شما دوست دارد که گوشت برادر خود را در حالی که مرده است بخورد؟! آیه یکم سوره همزه نیز می فرماید: وای بر هر غیبت کننده و طعنه زننده در خفا و آشکارا یا وای بر هر طعنه زننده و خورنده گوشت های مردم. نقل شده که امیه بن خلف، پیوسته با اشاره و کنایه پیامبر (ص) را اذیت می نمود، آیه یکم سوره همزه در حق او نازل شد.

روایات درباره غیبت بسیار است، از باب نمونه، به چند روایت اشاره می کنیم. از پیامبر اکرم(ص) به چند طریق نقل شده که فرمود: غیبت از زنا کردن شدیدتر است، زیرا فردی که زنا می کند سپس توبه نماید، خداوند توبه او را می پیرد و اما غیبت کننده آمرزیده نخواهد شد، تا او را صاحب غیبت آن که غیبت او را نموده اند ببخشد.

از حضرت علی(ع) روایت شده که فرمود: از غیبت دوری نما، به درستی که آن غذای سگ های جهنم است آنگاه فرمود: دروغ می گوید آنکه گمان می کند حلال زاده است و حال آنکه با غیبت گوشت های مردم را می خورد.

از پیامبر اسلام(ص) روایت شده که فرمود: روزه دار در عبادت و بندگی خداست، گرچه بر رختخواب خود خوابیده باشد، مادامی که غیبت مسلمانی را نکند.

از رسول خدا(ص) روایت شده، در قیامت فردی را می آورند، پرونده اش را به دستش می دهند، چیزی از حسنات در او نمی بیند، گوید

خدایا این پرونده من نیست، در آن حسنات خود را نمی بینم! به او گفته می شود؛ براستی پروردگار تو، گمراه نبوده و فراموشکار نیست، عملت با غیبت کردنت رفته است. دیگری را می آورند و پرونده اش را به دستش می دهند در آن طاعت های بسیاری می بیند گوید، خدایا این پرونده من نیست، من چنین طاعت هایی را نداشتم! به او گفته می شود فلان شخص غیبت تو را کرده، حسنات او به سوی تو انتقال یافته.

باید توجه داشت که غیبت از دو رکن اساسی که غیبت کننده و غیبت شنونده باشد، تحقق می یابد و هیچگاه با یک نفر، عمل صورت نخواهد گرفت. پس حکم شامل طرفین می گردد و لذا روایات متعددی درباره شنونده غیبت وارد شده است. از پیامبر اکرم(ص) نقل شده که فرمود: کسی که در نزد او غیبت مسلمانی شود پس آن را رد کند خداوند هزار در، از بدی در دنیا و آخرت از او رد نماید، و اما اگر رد نکرد در صورتی که بر رد آن قدرت دارد، بر اوست مانند وزر و وبال کسی او را هفتاد بار غیبت نموده است.

پس روشن می شود که غیبت کننده و غیبت شونده، هر دو گناهکار بود و هر دو دسته، مشمول روایات و آیات حرمت غیبت خواهند شد. به علاوه فتوای تمام علما بزرگ بر حرمت آن، بر احادی پوشیده نیست و اگر کسی به حرمت غیبت اهمیت ندهد از بی مبالاتی او و ضعف ایمانش می باشد.

عوامل غیبت

انسان باید بکوشد تا عوامل غیبت را از خود دور سازد، چون تا وقتی عامل فساد وجود داشته باشد، بازار فساد رونق دارد آن عوامل عبارتند از؛

- غضب؛ که فرد می خواهد تشفی دل پیدا کند، شروع به غیبت می نماید.

- حسد؛ چون فرد نمی تواند در دیگران نعمتی را مشاهده کند، به بدگویی آنان می پردازد.

- ترس؛ انسان از رفقایش که اگر از غیبت جلوگیری کند، او را به باد مسخره می گیرند.

- مطایبات (شوخی ها) که با شوخی و هرزگی پشت سر این و آن غیبت می کند

و بالاترین دواي درمان مرض غیبت توجه به خدای بزرگ بصیر و آگاه و بزرگی اصل گناه غیبت و کیفر آن، و توجه به پرونده های اعمال می باشد که هر چه انسان می گوید نوشته می شود و باید روزی از عهده جواب گفته ها برآید و گاهی به عیوب خود پردازد تنها غیر خود را نبیند و به کتاب نفس خویش هم بنگرد و از خدا طلب مدد کند.

